

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0078 van 23 april 2013
in de zaak 2010/0657/SA/1/0608

In zake:

de cva [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Donatienne RYCKBOST en Emmanuel RYCKBOST
kantoor houdende te 8400 Oostende, E. Beernaertstraat 80
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkommende
partijen:*

1. De heer [REDACTED]
2. De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED]
3. De heer [REDACTED]
4. De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED]
5. De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED]
6. De heer [REDACTED]
7. De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED]
8. De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Donatienne RYCKBOST en Emmanuel RYCKBOST
kantoor houdende te 8400 Oostende, E. Beernaertstraat 80
waar woonplaats wordt gekozen

9. De gemeente **KOKSIJDE**, vertegenwoordigd door haar college van
burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Laurent PROOT
kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 30 juli 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 3 juni 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij en van de heer en mevrouw [REDACTED] tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Koksijde van 25 januari 2010 ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het herinrichten van de [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend, maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen met betrekking tot de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 14 februari 2011, waarop de vordering tot schorsing wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Donatienne RYCKBOST en Astrid LIPPENS, die verschijnen voor de verzoekende partij en de tussenkomende partijen sub 1 tot en met 8, en advocaat Laurent PROOT, die verschijnt voor de tussenkomende partij sub 9, zijn gehoord.

De verwerende partij, alhoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Krachtens artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van een procespartij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

1. De heer [REDACTED] vraagt met een op 24 september 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 20 januari 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om dit verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partij beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor de behandeling van de vordering tot schorsing.

2. De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] vragen met een op 24 september 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 20 januari 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om dit verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partijen beschouwd kunnen worden als belanghebbenden, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor de behandeling van de vordering tot schorsing.

3. De heer [REDACTED] vraagt met een op 24 september 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 21 januari 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om dit verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partij beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor de behandeling van de vordering tot schorsing.

4. De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] vragen met een op 24 september 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 21 januari 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om dit verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partijen beschouwd kunnen worden als belanghebbenden, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor de behandeling van de vordering tot schorsing.

5. De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] vragen met een op 24 september 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 21 januari 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om dit verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partijen beschouwd kunnen worden als belanghebbenden, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor de behandeling van de vordering tot schorsing.

6. De heer [REDACTED] vraagt met een op 24 september 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 25 januari 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om dit verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partij beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor de behandeling van de vordering tot schorsing.

7. De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] vragen met een op 24 september 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 25 januari 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om dit verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partijen beschouwd kunnen worden als belanghebbenden, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor de behandeling van de vordering tot schorsing.

8. De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] vragen met een op 24 september 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 25 januari 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om dit verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partijen beschouwd kunnen worden als belanghebbenden, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor de behandeling van de vordering tot schorsing.

9. De gemeente KOKSIJDE, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen vraagt met een op 24 september 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 20 januari 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om dit verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partij beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 22 oktober 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij sub 9 bij haar college van burgemeester en schepenen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het “herinrichten van de [REDACTED]”.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 6 december 1976 vastgesteld gewestplan ‘Veurne - Westkust’, gelegen in woongebied.

De percelen zijn eveneens gedeeltelijk gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Koksijde-Centrum”, goedgekeurd bij besluit van de deputatie van West-Vlaanderen van 29 mei 2008.

De percelen zijn niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

In eerste administratieve aanleg is er geen openbaar onderzoek over de aanvraag georganiseerd, maar toch worden er 12 bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert voorwaardelijk gunstig op 29 oktober 2009.

Onroerend Erfgoed adviseert ongunstig op 21 januari 2010, na ontvangst van op 7 december 2009 gevraagd ‘meer beeldmateriaal’ om de adviesaanvraag te kunnen beoordelen.

Het college van burgemeester en schepenen van de tussenkomende partij sub 9 verleent op 25 januari 2010 als volgt een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij sub 9:

“... ”

Gelet dat naar aanleiding van de opmerkingen van buurtbewoners op een infovergadering begin december de plannen zijn aangepast in die zin dat een parkeerstrook/los- en laadzone ter hoogte van de Koninklijke Baan is weggelaten en dat eveneens het aandeel groenvoorzieningen is vergroot; ... Gelet dat de aanvraag valt onder artikel 4.4.7. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, dat de 2de paragraaf van dit artikel voor kleine handelingen van algemeen belang en voor lijninfrastructuur van gemeentelijk karakter toestaat dat wordt afgeweken van de stedenbouwkundige voorschriften voor zover het algemeen architectonisch karakter van het gebied en de algemene bestemming niet in het gedrang wordt gebracht; Gelet dat volgens artikel 3 van het “BVR tot aanwijzing van

de handelingen in die zin van artikel 4.1.1., 5°, artikel 4.4.7.§2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijk Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester, zoals laatst gewijzigd op 24/07/2009” de aanleg van fiets- en wandelpaden en de herinrichtingen en aanpassingen van bestaande lokale wegen, en dit enkel ter bevordering van de verkeersveiligheid en/of –leefbaarheid ..., dat huidige aanvraag hieronder valt ... Gelet op het gewestplan Veurne - Westkust, goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 6 december 1967, volgens, hetwelk het perceel gelegen is in woongebied; ... Overwegende dat het betrokken perceel niet gelegen is binnen de grenzen van een behoorlijk vergunde verkaveling; Overwegende dat de aanvraag niet onderworpen werd aan de speciale regelen van openbaarmaking, zoals bepaald bij het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen, en latere wijzigingen; dat de aanvraag immers geen infrastructuurwerken van meer dan 200m lengte betekent, noch een wijziging van oppervlakte van meer dan 500m²; ... De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden: ...

...”

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partij en de heer en mevrouw [REDACTED] op 26 februari 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 22 april 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij als volgt het openbaar onderzoek af te wachten:

“ ...

De aanvraag is in overeenstemming met de bepalingen van het gemeentelijk RUP en van het gewestplan mits de aanvraag in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening. De aanvraag heeft een belangrijke verbetering van de verkeersveiligheid en -leefbaarheid tot gevolg en is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening. Het is wel aangewezen om de betegeling van het parkeergedeelte aan te passen zodat er een doorsteek voor voetgangers ontstaat ter hoogte van de Sperwerstraat. Het kan ook interessant zijn om 1 van de 3 parkeerplaatsen voor personen met een handicap naast deze doorsteek te voorzien. Zo wordt ook een betere spreiding van deze parkeerplaatsen verkregen. De aanvraag voorziet de volledige heraanleg van de [REDACTED] zodat er sprake is van een nieuwe constructie van meer dan 500m². Bijgevolg is er wel degelijke een openbaar onderzoek vereist volgens het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken. In eerste aanleg werd geen openbaar onderzoek georganiseerd. Bijgevolg kan de aanvraag momenteel niet vergund worden. Er wordt alsnog een openbaar onderzoek georganiseerd. De resultaten van het openbaar onderzoek moeten afgewacht worden om de aanvraag volledig te kunnen beoordelen.

...”

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd door het college van burgemeester en schepenen van de tussenkomende partij sub 9 van 27 april tot en met 26 mei 2010, worden 9 bezwaarschriften ingediend.

Na de hoorzitting van 27 april 2010 beslist de verwerende partij op 3 juni 2010 het beroep niet in te willigen en als volgt overeenkomstig de plannen een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

“ ...

Overwegende dat de aanvraag strekt tot de heraanleg van de [REDACTED]; dat de aanvraag deels gelegen is in het gemeentelijk RUP "Koksijde - Centrum" (deputatie dd. 29.05.2008) en deels in het gewestplan Veurne - Westkust (woongebied); dat de aanvraag in overeenstemming is met de bepalingen van het gemeentelijk RUP en van het gewestplan; dat de aanvraag een belangrijke verbetering betekent voor de verkeersveiligheid en -leefbaarheid; dat de aanvraag in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening
...

Dit is de bestreden beslissing.

De tussenkomende partijen sub 1 tot en met 8 hebben elk bij afzonderlijke aangetekende brief van 30 juli 2010 eveneens een beroep ingesteld dat strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van deze bestreden beslissing. Deze zaken zijn bij de Raad gekend onder de rolnummers 2010/0655/SA/1/0606, 2010/0658/SA/1/0609, 2010/0659/SA/1/0610, 2010/0669/SA/1/0620, 2010/0670/SA/1/0621, 2010/0671/SA/1/0622, 2010/0672/SA/1/0623 en 2010/0673/SA/1/0624.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomende partij sub 9 betwist het belang van de verzoekende partij bij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad oordeelt dat een onderzoek van de exceptie van de tussenkomende partij alleen nodig is wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna zal blijken, is dit niet zo.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 4.8.13 VCRO kan de Raad een bestreden vergunningsbeslissing alleen schorsen bij wijze van voorlopige voorziening en onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat zij meent te lijden, als volgt:

" ...
Aangetoond kan worden dat door de geplande heraanleg van de [REDACTED] te Koksijde, het niet langer mogelijk zal zijn om een schadevrije inrit te verwezenlijken voor hedendaagse wagens, dat de geplande werken aan de [REDACTED] in elk geval niet stroken met de omgeving en dat kan worden gevreesd voor de garantie van de openbare veiligheid alsook voor bijkomende geluids- en milieuhinder.

Concreet kan op het volgende worden gewezen.

Bij de bouw van het oorspronkelijk pension [REDACTED] werden twee onderscheiden inritten aangelegd die aan de voertuigen toegang verschaffen tot de half ondergrondse garages.

...

De oorspronkelijk uitgevoerde hellingen hebben perfect gefunctioneerd tot op het moment dat door de evolutie in de voertuigen (ruimer bemeten wagens, lagere ophanging, uitbouw met spoilers, geluidsdempers en filters onder het chassis edm) de helling en de daarbij horende hoeken om van horizontaal (rijweg – inrijhelling) tot de hellingsgraad te komen en omgekeerd (inrijhelling – vloer onder het maaiveld) onoverkoombare hindernissen werden.

Zo is ook het geval voor de Residentie [REDACTED] aangezien de afstand tussen de voorzijde van de tuinmuur tot de voorgevel van de half verzonken garageverdieping 3,95 meter bedraagt. Het hoogteverschil van de parkingzone (peil 10,850 meter) tot de dorpel van de garage (peil 9,834 meter) bedraagt 1,016 meter.

Desbetreffend wordt door de heer [REDACTED] (architect – stedenbouwkundige) ... aangegeven dat binnen de vermelde afmetingen, het onmogelijk is om een schadevrije inrit te verwezenlijken voor alle hedendaagse gezinswagens. ...

Bovendien

kan worden aangetoond dat uit kaartmateriaal alsook uit oude postkaarten blijkt dat de gronden gelegen voor de eigendom in handen van [REDACTED], gelegen aan de [REDACTED] nummer 8b (gebouw [REDACTED]), en waarop thans een gedeelte van de wegenwerken worden gepland, geen gronden betreffen die eigendom zijn van de gemeente Koksijde, dan wel private eigendom. Desbetreffend kan worden verwezen naar de gedane vaststellingen door de beëdigd landmeter

...

Aangetoond kan worden dat de geplande werken niet stroken met de omgeving en dat kan worden gevreesd voor de garantie van de openbare veiligheid alsook voor bijkomende geluids- en milieuhinder. ...

a) De aanleg van de centrale parkeerstrook is niet in overeenstemming met de aanbevelingen van het Vademecum duurzaam parkeerbeleid

...

Uit het bovenstaande kan dan ook worden afgeleid dat volgens het Vademecum duurzaam parkeerbeleid een strook voor schuin parkeren aanleiding geeft tot een moeilijke zichtbaarheid bij achterwaartse manoeuvres, zodat er mogelijke conflicten met auto- en fietsverkeer ontstaan. ...

b) De aanleg van de centrale parkeerstrook is in het algemeen onveilig gelet op de noodzaak voor zwakke weggebruikers de rijbaan te kruisen.

Aangezien de rijbaan zich tussen de parkeerplaatsen en het voetpad bevindt, zal door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een onveilige conflictsituatie worden gecreëerd tussen personen die gebruik hebben gemaakt van de parkeerplaatsen en die zich naar het voetpad wensen te begeven, en het doorrijdend verkeer op de rijweg.

...

c) De aanleg van de centrale parkeerstrook is in het bijzonder onveilig gelet op de aanwezigheid van vele (half)ondergrondse garages in de [REDACTED].

...

In de huidige situatie hebben de gebruikers van de (half)ondergrondse garages in de [REDACTED] voldoende ruimte op de bermen vlak achter de rooilijn om tot stilstand te komen,

zodat zij veilig de rijweg kunnen betreden (de zog. “stationaire zone”). Deze stationaire zones zijn essentieel om op een veilige manier de (half)ondergrondse garages uit te rijden. Het plan van heraanleg vervangt echter de huidige bermen (deels) door wandelpaden in die zin dat de wandelpaden thans de plaats zullen innemen van de huidige “stationaire zones” van de (half)ondergrondse garages. De stationaire zones van de uitrijhellingen vallen aldus weg en de uitrijhellingen monden rechtstreeks uit op de wandelpaden. De situering van de wandelpaden vlak achter de rooilijn creëert dan ook een uiterst onveilige conflictsituatie tussen uitrijdend autoverkeer en voetgangersverkeer.

De [REDACTED] is de verbinding tussen de omliggende lanen en de zee en het strand.

Het voetgangersverkeer bestaat dan ook, naast de bewoners, voor het merendeel uit families met (kleine) kinderen. ... Daarenboven zal de geplande aanleg zoals vooropgesteld in de bestreden beslissing in elk geval op manifeste wijze afbreuk zal doen aan het waardevol cultuurhistorisch karakter van de laan en het haar omringende gebied. ...”

De tussenkomende partij sub 9 antwoordt hierop:

*“ ...
De onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit leidt niet tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij. ...*

De tussenkomende partij kan enkel vaststellen dat de verzoekende partij geen enkel concreet element aanvoert ter onderbouwing van haar vermeend nadeel. ...

Buiten het feit dat geen van deze beweringen correct is, moet vooreerst worden vastgesteld dat die vermeende nadelen op een zeer algemene manier zijn geredigeerd en totaal niet geïndividualiseerd werden naar de persoon van de verzoekende partij. ...

Bovendien moet worden vastgesteld dat de opgeworpen nadelen zeer algemeen en hypothetisch zijn. ... Zo kan de algemene verwijzing naar de aanbevelingen opgenomen in het Vademecum Duurzaam Parkeerbeleid – die niet zouden zijn nageleefd in het voorliggende project – uiteraard niet ipso facto worden gekwalificeerd als een MTHEN. De verzoekende partij zou moeten aantonen dat de niet naleving van die “aanbevelingen” (die overigens geen enkele juridisch bindende kracht hebben) voor hem persoonlijk een ernstig en bovendien moeilijk herstelbaar nadeel opleveren, hetgeen hij helemaal niet doet. Idem dito aangaande de vermeende onveiligheid door de noodzaak voor de mensen die gebruik maken van de centrale parkeerstrook om de straat te kruisen. In de mate dat dit al zo zou zijn, quod non, is dit geenszins een persoonlijk en ernstig nadeel, maar hoogstens een nadeel voor de personen die de straat effectief moeten kruisen. Bovendien kan in alle ernst niet worden aangenomen dat het kruisen van een straat met een breedte van 4m met 1 rijstrook in 1 rijrichting en waar niet snel kan gereden worden, zelfs maar potentieel zou kunnen leiden tot enig ernstig nadeel op het vlak van verkeersveiligheid.

*...
Evenmin kan de aantasting van het “waardevol cultuurhistorisch karakter” van de weg worden beschouwd als een persoonlijk nadeel worden beschouwd. Hoogstens zou er een persoonlijk visueel nadeel kunnen zijn, niettegenstaande dit in casu totaal ongeloofwaardig is.*

*...
Tenslotte moet – in de mate dat wordt aangevoerd dat de heraanleg zal leiden tot een*

waardevermindering van de eigendommen (opnieuw wordt niet geïndividualiseerd) – worden verwezen naar de vaste rechtspraak van de Raad van State overeenkomstig dewelke financiële nadelen geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen zijn, behalve indien ze dermate zwaar zijn dat ze het voortbestaan van de onderneming zouden in het gedrag brengen. Dit is hier geenszins het geval, zodat er op dat punt zeker geen sprake kan zijn van een MTHEN.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, en dat dit begrip, voor de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, in diezelfde zin mag worden begrepen (Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627).

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet integendeel concrete en precieze gegevens aanreiken waaruit enerzijds de ernst en het persoonlijke karakter van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, hetgeen betekent dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

2.

Met betrekking tot de stelling van de verzoekende partij dat het niet langer mogelijk zal zijn om een schadevrije inrit te verwezenlijken oordeelt de Raad dat dit nadeel reeds bestaat en gekend is op het ogenblik dat de bestreden beslissing genomen is: de oorspronkelijke helling is ook nu, voor de door de bestreden beslissing vergunde herinrichting van de ■■■■, onaangepast voor hedendaagse voertuigen.

Nadelen die de verzoekende partij al ondervindt voor de verwerende partij de bestreden beslissing neemt, kunnen in het schorsingscontentieux niet als moeilijk te herstellen ernstig nadeel beschouwd worden.

De verzoekende partij is een handelsvennootschap (in de vorm van een commanditaire vennootschap op aandelen) en de door haar aangevoerde nadelen, meer bepaald de onmogelijkheid om een schadevrije inrit te verwezenlijken, de onveilige situatie tussen voetgangers en uitrijdend autoverkeer en het tenietgaan van het karakteristieke en waardevolle uitzicht, hebben voor de rechtspersoon in principe alleen financiële gevolgen.

Een financieel nadeel is in beginsel echter niet moeilijk te herstellen en de verzoekende partij toont niet met concrete gegevens of documenten aan dat de financiële gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing dermate ernstig zijn dat het haar voortbestaan of leefbaarheid in gedrang brengt.

De verzoekende partij brengt bovendien geen gegevens bij met betrekking tot haar maatschappelijke activiteiten en haar financiële toestand, zodat de Raad de ernst van dit nadeel niet kan onderzoeken.

3.

Met betrekking tot de stelling van de verzoekende partij dat de aanleg van de parkeerstrook niet in overeenstemming is met het 'Vademecum duurzaam parkeerbeleid' en betrekking heeft op gronden, waarvan de verzoekende partij eigenaar is, oordeelt de Raad dat de eventuele onwettigheid van de bestreden beslissing een discussie is over de grond van de zaak en op zich voor de verzoekende partij geen nadeel oplevert dat de voor de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing vereiste graad van ernst heeft.

De ernst of de gegrondheid van een middel volstaat niet om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen en hetzelfde geldt voor eventueel geschonden burgerlijke rechten (onder voorbehoud waarvan, krachtens artikel 4.2.22 § 1 VCRO, overigens alle stedenbouwkundige vergunningen verleend worden).

De verzoekende partij beperkt zich vervolgens in haar uiteenzetting van de nadelen (dat de aanleg van de parkeerstrook onveilig is voor de zwakke weggebruikers en onveilig omwille van de (half)ondergrondse garages) die zij meent te lijden tot algemeenheden, die gelden voor iedereen die de ■■■■ gebruikt of iedereen die een ondergronds parkeergarage in de ■■■■ bezit, en blijft in gebreke om concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit de ernst blijkt van de hinder en nadelen die zij ondergaat of dreigt te ondergaan en haar, als rechtspersoon, persoonlijk kunnen raken en de nodige ernst vertonen.

Louter poneren dat *“het voetgangersverkeer ... dan ook, naast de bewoners, voor het merendeel (bestaat) uit families met (kleine) kinderen”* laat de Raad niet toe te besluiten dat het ingeroepen nadeel ernstig en persoonlijk is.

4.

Een financieel nadeel is in principe herstelbaar en dus kan de bewering van de verzoekende partij dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de waarde van de garages en appartementen zal verminderen niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvaard worden.

5.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorig onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de uitspraak over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 23 april 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

 met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Katrien VISSERS

Eddy STORMS